

บทบรรณาธิการ เล่ม ๓

คำถาม ยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นเวลาราชการแล้ว แต่ศาลชั้นต้นยังไม่ปิดทำการ เจ้าหน้าที่ศาลบันทึกว่า ยื่นอุทธรณ์เวลา ๑๖.๔๖ นาฬิกา ศาลชั้นต้นสั่งรับอุทธรณ์ชอบหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๐๐๒/๒๕๕๒ นายจำเลยยื่นคำฟ้องอุทธรณ์วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ อันเป็นวันครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายโดยในคำฟ้องอุทธรณ์มีข้อความเป็นตัวพิมพ์ของงานรับฟ้องอุทธรณ์ฎีกาว่า "24 MAY'06 16.46" ซึ่งหมายถึงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๖.๔๖ นาฬิกา และมีบันทึกเสนอของเจ้าหน้าที่ว่านายจำเลยยื่นอุทธรณ์เวลา ๑๖.๔๖ นาฬิกา ต่อมาวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในคำฟ้องอุทธรณ์ว่า จำเลยยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดที่ขอขยาย รับเป็นอุทธรณ์ของจำเลย การที่เจ้าหน้าที่งานรับฟ้องซึ่งยังปฏิบัติงานอยู่รับคำฟ้องอุทธรณ์ไว้ โดยมิได้แจ้งเหตุขัดข้องต่อทนายจำเลยว่าพ้นเวลาราชการแล้ว ในวันรุ่งขึ้นศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับเป็นอุทธรณ์ของจำเลย โดยมีได้มีข้อขัดแย้ง แสดงว่าศาลชั้นต้นได้พิจารณาบันทึกของเจ้าหน้าที่ศาลแล้วว่าขณะที่ทนายจำเลยนำคำฟ้องมายื่นนั้น ศาลชั้นต้นยังไม่ปิดทำการ ทนายจำเลยจึงสามารถยื่นคำฟ้องอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ศาลได้ การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับคำฟ้องอุทธรณ์ของจำเลย จึงถือว่าจำเลยยื่นคำฟ้องอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์แล้ว

คำถาม ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าฟ้องโจทก์ไม่เป็นฟ้องซ้ำตามที่จำเลยให้การ แต่พิพากษายกฟ้องโจทก์เพราะเหตุอื่น โจทก์อุทธรณ์ จำเลยมิได้อุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ตั้งประเด็นเรื่องฟ้องซ้ำไว้ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้จำเลยแพ้คดี จำเลยฎีกาว่าฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๘๔๑๔/๒๕๕๒ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องของโจทก์ทั้งสอง โดยเห็นว่าคดีของโจทก์ขาดอายุความและได้วินิจฉัยด้วยว่าฟ้องของโจทก์ทั้งสองไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดีดังกล่าว จำเลยที่ ๑ และที่ ๕ ต่างมิได้อุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ตั้งประเด็นเรื่องฟ้องซ้ำไว้ การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๕ แพ้คดีในชั้นอุทธรณ์แล้ว จำเลยที่ ๑ และที่ ๕ หวนกลับมาหยิบยกประเด็นเรื่องฟ้องซ้ำขึ้นกล่าวอ้างอีก จึงเป็นการฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง

คำถาม ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ทุเลาการบังคับในระหว่างอุทธรณ์ จำเลยฎีกาคำสั่งดังกล่าวได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๙๒๗/๒๕๔๙ การส่งคำร้องขอทุเลาการบังคับตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๓๑ นั้น เป็นอำนาจโดยเฉพาะของศาลแต่ละชั้น คดีนี้จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นและยื่นคำร้องขอทุเลาการบังคับต่อศาลอุทธรณ์ ย่อมเป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์ที่จะพิจารณาสั่ง เมื่อศาลอุทธรณ์มีคำสั่งอย่างไรแล้วจำเลยจะฎีกาคำสั่งดังกล่าวอีกไม่ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๐๓๓/๒๕๔๘ การขอทุเลาการบังคับ กฎหมายกำหนดวิธีการให้อยู่ในอำนาจของศาลเป็นชั้น ๆ ไป การขอทุเลาการบังคับในระหว่างอุทธรณ์เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาค ๗ เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีคำสั่งยกคำร้องขอทุเลาการบังคับแล้วจำเลยจะฎีกาคำสั่งต่อศาลฎีกาอีกไม่ได้

คำสั่งศาลฎีกาที่ ๑๖๗๖/๒๕๔๗ คำสั่งศาลในเรื่องทุเลาการบังคับเป็นอำนาจเฉพาะศาล เมื่อคดีนี้อยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ จึงเป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์โดยเฉพาะ เมื่อศาลอุทธรณ์มีคำสั่งในเรื่องทุเลาการบังคับอย่างใดแล้ว คู่ความจะฎีกาคำสั่งศาลอุทธรณ์อีกไม่ได้

คำถาม เงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องให้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งของผู้อุทธรณ์ต้องนำมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๙ ผู้อุทธรณ์จะขอทุเลาการบังคับได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำสั่งศาลฎีกาที่ ท. ๑๐๗๗/๒๕๕๐ การขอทุเลาการบังคับในระหว่างฎีกาเป็นวิธีการทุเลาแก่ผู้ร้องที่ยังไม่ต้องปฏิบัติตามชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ผู้ร้องไม่อาจขอทุเลาการที่ต้องนำเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องใช้แทนอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์มาวางศาลพร้อมฎีกาตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๙ ประกอบมาตรา ๒๔๗

คำถาม คำฟ้องคดีอาญาไม่ระบุสถานที่เกิดเหตุ แต่ได้กล่าวไว้ตอนท้ายของคำฟ้องว่าระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตามหมายขังของศาลชั้นต้นตามคำร้องขอฝากขังที่อ้างซึ่งในคำร้องขอฝากขังได้มีรายละเอียดระบุสถานที่เกิดเหตุไว้ ดังนี้ ถือว่าคำฟ้องชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕) หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๗๘/๒๕๕๑ แม้คำฟ้องของโจทก์จะมีได้ระบุสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดไว้ก็ตาม แต่โจทก์ได้กล่าวไว้ตอนท้ายของคำฟ้องด้วยว่า ระหว่างสอบสวนจำเลยทั้งสามถูกควบคุมตามหมายขังของศาลชั้นต้นในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ผ. ๑๓๗/๒๕๔๕ ซึ่งพออนุมานได้ว่าเป็นส่วนประกอบของคำฟ้องโดยไม่ต้องคำนึงว่าคำร้องขอฝากขังจะเป็นเรื่องของพนักงานสอบสวนไม่เกี่ยวข้องกับโจทก์ดังที่จำเลยทั้งสามฎีกาหรือไม่ เพราะความมุ่งหมาย

ของ ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕) เพียงต้องการให้จำเลยทั้งสามทราบรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรกระทำที่อ้างว่าจำเลยทั้งสามได้กระทำผิดพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยทั้งสามเข้าใจข้อหาได้ดีเท่านั้น ทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุก็มีข้อบังคับประกอบความผิดอันจะต้องระบุให้ชัดแจ้งไว้ในคำฟ้องโดยเฉพาะ ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าตามคำร้องขอฝากขังในสำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ ผ. ๑๓๗/๒๕๔๕ ซึ่งอยู่ตอนหน้าของสำนวนนี้ ได้มีรายละเอียดระบุสถานที่เกิดเหตุว่าเหตุเกิดที่บ้านเลขที่ ๕๐ ถนนภูมิวงค์ ตำบลสะเตงอำเภอเมืองยะลา และจำเลยทั้งสามได้ลงลายมือชื่อรับสำเนาคำร้องไว้ที่ด้านหลังคำร้องขอฝากขังดังกล่าวแล้ว ดังนี้จำเลยทั้งสามย่อมจะเข้าใจได้ดีว่าเหตุคดีนี้เกิดขึ้นที่ใดและสามารถนำสืบต่อผู้ได้อย่างถูกต้อง ฟ้องโจทก์จึงเป็นฟ้องที่สมบูรณ์ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕)

คำถาม โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ หรือรับของโจรแต่มิได้ระบุสถานที่เกิดการกระทำความผิดในข้อหาลักทรัพย์ หากทางพิจารณาได้ความว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ ศาลจะมีอำนาจลงโทษจำเลยหรือไม่

มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๘๐๗/๒๕๓๖ โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ หรือรับของโจร แต่ระบุสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดเฉพาะข้อหารับของโจร ฟ้องโจทก์ในข้อหาลักทรัพย์จึงเป็นฟ้องที่ไม่ถูกต้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๕) แม้ทางพิจารณาได้ความว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ก็ตาม ศาลก็ไม่มีอำนาจพิพากษาลงโทษจำเลยได้ การที่ศาลจะมีอำนาจลงโทษจำเลยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒ จะต้องเป็นเรื่องที่คำฟ้องของโจทก์ได้บรรยายมาครบถ้วนถูกต้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕๘ (๑) ถึง (๗) เสียก่อน

คำถาม ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้เสียหายมีอำนาจยอมความแทนผู้เสียหายในความผิดฐานฉ้อโกงหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๑๒๖/๒๕๔๙ ตามหลักฐานบันทึกการรับเงินที่จำเลยได้ขีดใช้ให้แก่ฝ่ายผู้เสียหายทั้งสิ้น ปรากฏว่าในส่วนของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ มีการลงชื่อโดยภริยาของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ แม้จะเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ก็ไม่ใช่บุคคลผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๔, ๕ และ ๖ จึงไม่มีอำนาจยอมความแทนผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ ได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๓ (๕) บันทึกดังกล่าวไม่มีผลทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องในความผิดฐานฉ้อโกงที่จำเลยกระทำต่อผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๒ ระวังไป คงมีผลเพียงให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ระวังไปเฉพาะแต่ความผิดข้อหาฉ้อโกงที่จำเลยกระทำต่อผู้เสียหายที่ ๓ และที่ ๔ เท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม แม้ข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่าจำเลยได้ขีดใช้ค่า

เสียหายบางส่วนให้แก่ฝ่ายผู้เสียหายทั้งสิ้นแล้ว ก็ไม่ทำให้ความผิดฐานหลอกลวงผู้อื่นตาม พ.ร.บ. จัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ มาตรา ๙๑ ตี รั้งไปตามไปด้วยแต่อย่างใด

คำถาม พนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ โดยคำฟ้องไม่ได้ความว่าผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจัดการเองได้ ระหว่างพิจารณาผู้เสียหายถึงแก่ความตาย ผู้บุพการีของผู้เสียหาย จะขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้หรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๖/๒๕๕๓ พนักงานอัยการโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ โดยคำฟ้องของโจทก์ซึ่งโจทก์ร่วมทั้งสองขอถือเอาเป็นคำฟ้องด้วยบรรยายแต่เพียงว่า จำเลยทำร้ายร่างกายผู้เสียหายโดยใช้มือจับแขนของผู้เสียหายแล้วเหวี่ยงอย่างแรงจนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายล้มลงก้นกระแทกพื้นรับอันตรายสาหัสต้องป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาและจนประกอบกรณีกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่าสี่สิบวัน ซึ่งตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บกล้ามเนื้อและเส้นเอ็นบริเวณสะโพกขวา ซ้ำและอักเสบอย่างรุนแรง ใช้เวลารักษา ๖ ถึง ๘ สัปดาห์ ไม่ได้ความว่าผู้เสียหายถูกทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถจะจัดการเองได้ แม้โจทก์ร่วมทั้งสองจะยื่นคำร้องอ้างว่าการทำร้ายของจำเลยทำให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะบริเวณท้ายทอยต้องเข้ารักษาพยาบาลผ่าตัดเอาก้อนเลือดที่บริเวณท้ายทอยออก และรักษาตัวจนถึงแก่ความตาย โดยโจทก์ไม่คัดค้านการขอเข้าเป็นโจทก์ร่วม แต่ผู้เสียหายถึงแก่ความตายหลังเกิดเหตุนานเกือบ ๙ เดือน และบาดแผลที่เป็นสาเหตุให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายมิใช่บาดแผลที่ผู้เสียหายถูกจำเลยทำร้ายตามฟ้อง ทั้งโจทก์ก็ได้ยืนยันแน่นอนว่าบาดแผลที่ทำให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายเกิดจากการกระทำของจำเลย ดังนี้ โจทก์ร่วมทั้งสองซึ่งเป็นผู้บุพการีของผู้เสียหาย จึงไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายโดยเข้าเป็นโจทก์ร่วมได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ (๒) โจทก์ร่วมทั้งสองจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้อง

นายประเสริฐ เสียงสุทธิวงศ์
บรรณาธิการ